

Bilag 7.

Finansministerens bemærkninger til bilag 6.

Finansministeriet kan bekræfte, at de ydelser, der i henvendelsen betegnes som affindelsessummer og efterløn, i praksis anses for fratrædelsesgodtgørelser, der omfattes af § 2, nr. 9, i lov om særlig indkomstskat.

Der gælder ikke særlige fritagelses- eller lempelsesregler for beskatningen af sådanne ydelser; men skattelovgivningens sædvanlige regler om bevillingsmæssig skattelempe gælder også her. Den særlige indkomstskat af fratrædelsesgodtgørelser kan derfor kun forventes lempet, når de sædvanlige betingelser med hensyn til økonomisk trang m. v. er opfyldt.

Centralorganisationen finder det urimeligt, at den foreslåede forhøjelse af den særlige indkomstskat fra 30 til 40 pct. også skal gælde ved den særlige indkomstbeskatning af de i henvendelsen omtalte fratrædelsesgodtgørelser. Finansministeriet skal i den anledning bemærke, at den foreslåede beskatningsprocent på 40 gennemsnitlig svarer til den almindelige indkomstskat af indtægter inden for proportionalstrækket i statsskatteskalaen, der gælder for de fleste lønmodtagere og andre skatteydere med jævne indkomster. De har i mange tilfælde ikke adgang til nogen godtgørelse, når de fratræder deres stilling. Set på den baggrund forekommer det ikke urimeligt, at de fratrædelsesgodtgørelser, som nogle skatteydere kan opnå, efter lovforslaget skal beskattes med 40 pct. Det skal i denne for-

bindelse bemærkes, at funktionærer inden for telefonstanden, efter hvad der er oplyst for finansministeriet, kun har adgang til de i henvendelsen omtalte ydelser i særlige tilfælde, idet ordningen kun omfatter visse afskedigelser i forbindelse med automatisering. Standens funktionærer får derfor ingen fratrædelsesgodtgørelse, hvis de afskediges af andre årsager, idet afskedigelsen i så fald sker på de almindelige betingelser, der gælder efter funktionærloven. De pågældende betaler derfor almindelig indkomstskat af den løn, de får i tiden indtil de fratræder, medens deres kolleger, der i denne henseende er heldigere stillet, efter lovforslaget skal betale 40 pct. i særlig indkomstskat af fratrædelsesgodtgørelsen — et skattefrit bundfradrag på 1.000 kr.

Efter finansministeriets opfattelse taler det anførte imod at indføre særregler for de tilfælde, henvendelsen drejer sig om; sådanne særregler ville også være u hensigtsmæssige i administrativ henseende. Hvor de sædvanlige betingelser måtte være opfyldt i det enkelte tilfælde, vil de pågældende funktionærer have mulighed for at søge lempelse af skatten efter de almindelige regler herom. Ved behandlingen af sådanne ansøgninger kan der tages hensyn til, om skatteyderen ved afskedigelse på grund af rationalisering var i en fremskreden alder og ikke har skaffet sig andet lønnende arbejde.*)

*) Jfr. finansministerens besvarelse af spørgsmål 8 i bilag 1.